

Til nr. 3 (§ 42)

Den foreslåede ændring medfører, at statsamtet kan meddele skilsmisse ved bevilling efter forudgående separation, selv om den anden ægtefælle ikke reagerer på statsamtets henvendelser om, hvorvidt ægtefællen har bemærkninger til ansøgningen om skilsmisse. Bevilling kan meddeles efter 6 måneders separation.

Dette forudsætter, at skilsmissen søges på vilkårene for separationen, og at disse også gælder for tiden efter skilsmissen. Skal der ved skilsmissen tages stilling til ægtefællepensionsordninger omfattet af § 54 i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, kan der ikke meddeles skilsmisse ved bevilling uden den anden ægtefælles aktive medvirken. Bestemmelsen henviser til enkepensionsloven, efter hvilken enken kan bevare retten til enkepension, hvis ægteskabet har været i mere end 5 år, og så længe der er aftalt eller fastsat bidragspligt. Pensionsordningerne kan dog allerede have været behandlet i forbindelse med separationen. Det bør derfor under statsamternes behandling af separationssager tilstræbes, at der bliver taget stilling til sådanne eventuelle pensionsordninger. Det er dog ikke statsamternes pligt at undersøge, om der er sådanne pensionsordninger.

Endvidere kan det efter ægteskabslovens § 45, 2. pkt., ved separationen bestemmes eller aftales, at vilkåret om bidragspligt alene skal gælde i separationstiden. I så fald skal der ved skilsmisse på baggrund af separationen tages stilling til spørgsmålet om bidragspligt efter skilsmissen. I disse situationer vil der derfor ikke kunne meddeles skilsmisse ved bevilling uden den anden ægtefælles aktive medvirken.

Statsamtet skal, som efter de regler der gælder i dag, skrive til den anden ægtefælle to gange. Den anden henvendelse skal ske på en sådan måde, at statsamtet vil modtage en kvittering for afleveringen eller modtagelsen, således at der er sikkerhed for, at henvendelsen er kommet frem. Af henvendelsen skal tydeligt fremgå, at statsamtet vil lægge til grund, at ægtefællen ikke har bemærkninger til skilsmisse på separationsvilkårene, medmindre denne gør indsigelser herimod.

Hvis den anden henvendelse ikke bliver afhentet/modtaget, skal statsamtet afslå at meddele skilsmisse ved bevilling, jf. § 42, stk. 3, der bliver stk. 4, i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning.

For at sikre en ensartet behandling af de situationer, hvor en ægtefælle besvarer statsamtets henvendelse, og de situationer, hvor dette ikke sker, indebærer ændringen, at statsamtet ikke kan kræve, at den anden ægtefælle afgiver erklæring om, hvorvidt samlivet har været fortsat eller genoptaget i situationer, hvor kun den ene ægtefælle søger skilsmisse efter forudgående

separation. Bestemmelsen er dog ikke til hinder for, at begge ægtefæller spørges herom.

Erklæring om, hvorvidt samlivet har været fortsat eller genoptaget, skal fortsat kræves, når begge ægtefæller ansøger om skilsmisse efter forudgående separation.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.3.2.

Til nr. 4 (§ 44, stk. 1)

Ændringen betyder, at der ikke længere obligatorisk skal afholdes vilkårsforhandling forud for bevilling af separation eller skilsmisse. Prøvelsen af, om betingelserne for bevilling af skilsmisse eller separation er opfyldt, vil således ske på skriftligt grundlag. Vilkårsforhandling skal dog fortsat afholdes, hvis en af parterne beder om det, eller hvis statsamtet finder, at særlige omstændigheder taler for det.

Statsamtet bør først og fremmest overveje at indkalde til vilkårsforhandling, hvis det er tvivlsomt, om betingelserne for at meddele bevilling er til stede, f.eks. fordi man ikke har kunnet eller ikke forventer at kunne få tilstrækkelige oplysninger under en skriftlig behandling af ansøgningen. Endvidere kan det f.eks. være tilfældet, hvis parterne har aftalt vilkår, der indikerer, at den ene eller begge befinder sig i en vildfarelse om deres ret eller er udsat for et utilbørligt pres. I sådanne situationer vil statsamtet som efter de gældende regler skulle vejlede ægtefællerne om gældende ret for på den måde at søge at undgå, at parterne aftaler urimelige vilkår.

Hvis parterne er uenige om spørgsmålet om separation/skilsmisse eller om vilkårene herfor, kan statsamtet tilbyde parterne en vilkårsforhandling og vejlede om, at sagen henhører under domstolene, hvis de ikke kan nå til enighed.

Statsamtet skal i forbindelse med ansøgningen om separation eller skilsmisse gøre parterne opmærksomme på, at de vil blive indkaldt til vilkårsforhandling, hvis de begge eller en af dem ønsker det.

Hvis der er indkaldt til vilkårsforhandling, må der ikke meddeles bevilling, før denne har været gennemført. Hvis der er indkaldt til vilkårsforhandling efter anmodning fra en af parterne, har parten mulighed for at tilbagekalde sin anmodning. Statsamtet bør i sådanne situationer være opmærksom på, om det herefter er betænkeligt at meddele bevilling, jf. § 42, stk. 3, der bliver stk. 4, i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning.

I forbindelse med sagens behandling vil statsamtet i skriftlige vejledninger og pjecer kunne vejlede ægtefællerne om f.eks. forældremyndighed, samvær og